

1. ZUŠkoviny

číslo

XI. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporoka, Jaroměř

vychází 1. září 2016 s výkřikem: Už je to zase tady!

Úvodník

Co je to úvodník?

Popravdě jsem vůbec neměla páru, co to vlastně je. No, tak určitě to bude mít něco společného s úvodem k něčemu. Ale k čemu? K nějakému problému? Nebo událostem, které nadejdou nebo už nadešly? Prostě nevím! Můj první úvodník a vůbec nevím, o čem bude. To je ostuda! Po dvou řádcích je tu krize... A tak jsem se mrkla na loňské úvodníky. Drobné rozdíly by tu byly... Bude to chtít čas, než je vypiluji. Dokonce ani strejda Google neměl moc co dodat k mé šlamastice. No a tak aspoň pár rad, které mi našel: „VYSVĚTLUJTE, KOMENTUJTE- rada za všechny peníze, BUĎTE OSOBNÍ - nemám ráda játrovku, CTĚTE ŽÁNŘ- teda drama, to je něco! A Shakespeare! To byl machr!, KROŤTE SVÉ SKLONY KE GRAFOMANII (= přílišná láska k vlastní tvorbě) - vůbec neumím psát, BUĎTE SOUDNÍ - musím si to po sobě radši znovu přečíst“. Popravdě? Absolutně mi to nepomohlo. A pak tu je ještě rada od šéfredaktorky Jarky Holasové: „Hele, úvodník je úvodník - je to na začátek, je to motivační nebo bilanční, spíš úvaha... koukni na Kátiny loňské úvodníky, vždycky si něco vybrala sama, co by ji bavilo psát, o čem by se jí chtělo přemýšlet, co chtěla rozebírat nebo sdělit...vždycky s nějakým optimistickým závěrem.“ Moje rada? Schovávejte si staré Zuškoviny. Hodí se to! A teď ten optimismus na závěr? Je tu zase nový školní rok! A další úžasný rok s naší Zuškou! Slibuji, že ten příští úvodník už bude vysvětlovat, komentovat, osobně budu ctít žánr a budu soudná ke své grafomanii a budu ho psát ráda!

Vaše Pěš

Z notesu pana ředitele

Milí přátelé, vítám Vás a zejména všechny nové žáky a jejich rodiče v novém školním roce. V tom uplynulém si zuška užila jubilejní sedmdesátý pátý rok svého trvání, ZUŠkoviny krácejí do další desítky, zkrátka – všichni máme další rok zážitků, práce a zkušeností za sebou. Konec minulého roku v mnohých z nás ještě rezonuje, a tak se o některých akcích ze závěru jubilejního roku dočtete na stránkách těchto ZUŠkovin. I o prázdninách se událo mnoho krásného, a to především v našem dramaťáku. Za všechny zmíním úspěšnou účast na Loutkářské Chrudimi, Jiráskově Hronově a Theatru Kuks. Dramaťáci si opravdu mákli a stálo to za to. Osvěžujícím zážitkem byla pro mě závěrečná prezentace Divadelního workshopu na Kuksu, vedeného lektory z mezinárodní skupiny umělců Flying Freedom Festival, kterého se účastnila početná část šporkovského LDO. Mám radost, že divukrásný Kuks ožívá kulturou, uměním ale hlavně „lidstvím“, které je při setkání lidí dobré vůle takřka hmatatelné a z toho, že naše škola může být „u toho“.

Proto se těším na další školní rok, na příjemná setkávání při muzice, divadle, výstavách v naší krásné školičce, na Kuksu a kdekoli jinde, na akcích, které mají své trvalé místo v životě školy, i na ty, které přijdou samy od sebe, na jejichž počátku často stojí pouze dobrá vůle. V roce minulém jich bylo - považte - hodně přes sto, proto nemám strach, že byste si ty „své“ v přehledu akcí na jednotlivé měsíce nenašli. Od října se tedy máte na co těšit.

Přeji Vám všem dostatek zdraví, sil, chuti a inspirace do společné práce.

Váš Vlastimil Kovář

Vlastimil Kovář jako Apollón mezi múzami na Šporkovské akademii v červnu v Městském divadle; hudbou potěšující Euterpé - Alžběta Skořepová, divadlem kvetoucí Thaleia – Karolína Novotná a oslavující Kleió – Lenka Jechová

Přejeme Vám pro nový školní rok to, co přály divákům múzy v divadle v červnu:

At' vás múzy provázejí!

At' na vás působí blahodárně!

At' přinášejí vašemu světu harmonii a pomáhají vám najít klid!

Vaše redakce

Bylo – Nebylo

Jubilejní školní rok, ve kterém jaroměřská zuška oslavila sedmdesáté páté výročí, byl pro ni nad jiné úspěšným. Celkem jsme od září 2015 uspořádali přes stovku akcí - koncertů, představení, výstav - převážně v Jaroměři, ale i ve městech po celé republice i za jejími hranicemi. Vynikající byly i výsledky v celostátních a mezinárodních soutěžích. Za touto vysokou úrovní stojí i značné nasazení a poctivá práce pedagogů, žáků a jejich rodičů, všech zaměstnanců, přátel a dobrodinců školy. Všem patří znovu a znovu mé srdečné poděkování. Za velkou podporu děkuji zřizovateli Městu Jaroměř, dále Městskému kulturnímu středisku za možnost neobyčejné spolupráce, Městskému muzeu a jeho zaměstnancům za vstřícnost a v neposlední řadě Technickým službám města Jaroměře za okamžitou pomoc s čímkoliv a kdykoliv.

Přeji všem, kteří odvedli v naší škole kus poctivé práce parádní léto, pevné zdraví na těle i na duši a nikdy nevysychající a vždy osvěžující pramen inspirace.

Vlastimil Kovář, ředitel školy

Ohlédnutí za koncem školního roku

Hlava v hlavě v Praze

Náš Soubor Convivium se na podzim roku 2015 zúčastnil projektu „Rosteme s knihou“ se svým scénickým čtením knihy Hlava v hlavě. Postoupili jsme na nejvyšší příčky a zahráli ve finále projektu v divadle Minor v Praze a mysleli si, že už se k této inscenaci nikdy nevrátíme. Jaké bylo naše překvapení, když si nás vyžádali na literárně-dramatickém festivalu Děti, čtete! v Praze. Ve středu 1. června jsme tedy naložili naše skromné rekvizity a vtěsnali se do mikrobusu směr Praha. Na místě jsme chvíli bloudili, ale nijak nás to nestresovalo, protože jsme hráli až odpoledne, takže jsme měli spoustu času. Udělali jsme si procházku po parku, snědli a vypili všechno jídlo a pití na ochutnávku, prošli muzeum umění a shlédli pár představení. Během toho se trochu zhoršilo počasí, takže jsme byli nuceni přesunout místo hraní z venkovního nádvoří dovnitř. Tam se nakonec odehrálo všech pět vítězných scénických čtení včetně našeho. A pak nás čekalo překvapení. Přišel se na nás podívat sám autor knihy Hlava v hlavě s rodinou. Popovídalo se, vyfotila se fotka na památku a dostali jsme podepsaný plakát. Pak už jsme jen sbalili a vyrazili domů.

BobuLe

soubor Convivium: Hana Hrušková, Jan Ruprich, Martin Karban, Lenka Jechová, Alžběta Skořepová, Jan Kosejk, Karolína Novotná a Barbora Žárská se spoluautorem knihy „Hlava v hlavě“ Davidem Böhmem

Šporkovská akademie

V pátek 3. června se uskutečnila událost, na kterou všichni dlouho čekali a ještě déle se na ní připravovali. Šporkovská akademie 2016! Konala se v jaroměřském divadle a už den předtím se zkoušelo, aby všechno klaplo. Mně, Bětce a Káje bylo svěřeno moderování celé akce a tak jsme se převlékly za éterické múzy historie, hudby a herectví. Ve čtvrtek byla v divadle generálka, technika, nástupy, přesuny, mikrofony... V pátek dopoledne jsme nabídli kratší verzi divákům z místních základních škol a večer už celá slavnostní událost vypukla naplno. Program zahájily fanfárami pozouny a pak už to běželo jako na drátkách. A bylo to opravdu pestré. Soubory hudebního oboru střídal výtvarný obor a jeho módní přehlídka pod názvem „Doplňek lidského těla“. Za zmínku stojí, že výtvarníci své modely i předváděli. O přestávce měli diváci možnost hlasováním viděné modely ocenit.

Akademii zakončil pan ředitel v roli Apollóna a společně s múzami popřál všem mnoho úspěchů do příštího roku. BobuLe

Žáci
Přípravného
studia
hudebního
oboru
s Markétou
Kočí
v programu
Šporkovské
akademie

Kuks – divadlo Maštal – Dlouhý, Široký a Bystrozraký

S Conviviem jsme hráli v divadle Maštal v Hospitalu v Kuksu pohádku Dlouhý, Široký a Bystrozraký pro dvě mateřské školky, tedy dvakrát po sobě. V úterý 7. června si za námi do Kuksu udělaly výlet školka z Rasosek a z Velichovek. Od začáteční písničky až do posledního zavření opony děti vydržely dávat pozor a i nám se dařilo být ve hře a pomáhat tam, kde to bylo potřeba, takže pohádka měla spád a správné tempo. Jarčin notýsek byl ale i tak plný poznámek, co by se dalo ještě zdokonalit. Bylo to po představení v rámci akce Černilovský dvůr (sobota 4. 6.), kde jsme na pozvání také zahráli a před národní Dětskou scénou, kam jsme s inscenací byli doporučení z krajského kola. Jako vždycky jsme dětem ukázali loutky a potěšilo nás, jak se jim líbily. (h)RUŠ

Perličky

Perličky jsou moc pěkná akce. Takové příjemné nedělní červnové odpoledne (12. 6.), v krásných prostorách hospitalu Kuks, v přátelské atmosféře plné umění. Oči, uši a duši diváků těší nejzajímavější a nejlépe oceněné výstupy žáků naší ZUŠky nebo jejích absolventů. Letos uši posluchačů zachytily tóny tvořené klarinetovým kvartetem pod vedením paní učitelky Hájkové, zpěv Víta Pilaře a pěveckého tria paní učitelky Brzkové a recitaci Alžběty Skořepové. Dále diváky zaujala autorská skladba a improvizace absolventa ZUŠky saxofonisty Zdeňka Ryby a na závěr jsme mohli shlédnout představení „Byl jeden dědeček za dveřmi“ souboru Edward a slečny. I letošní Perličky se opravdu vydařily. Takže až příště uvidíte na červnovém seznamu akcí v ZUŠkovinách termín Perliček, udělte si čas na příjemný kulturní zážitek. Bapu

Dětská scéna Svitavy

Ve Svitavách se nám v pondělí 13. června líbilo, i když jsme kvůli našim třem představením viděli z města jen náměstí, divadlo Trám a multifunkční centrum Fabrika. Oběd v místní školní jídelně a zmrzlinu jsme ale stihnout museli. Trám, ve kterém jsme ten den byli bez polední pauzy od rána do večera, bylo hezké a útulné divadlo, pro naše představení ideální, jenže se rychle vydýchalo. I přes nedostatek kyslíku nám představení celkem dobře šlapala a dařilo se nám „být ve hře“. Hrát třikrát v jeden den byl zajímavý zážitek. Mohli jsme tak spolu s Jarčíným notýskem porovnat představení bezprostředně za sebou a v dalším hned zkusit uplatnit její postřehy. Bylo zajímavé, jak na stejné představení různé skupiny lidí reagují jinak. Potěšilo nás, že jsme v Ponožce, kam diváci dávali vzkazy se svými dojmy a poznámkami k představením, měli pochvaly k hudbě a loutkám. Rádi bychom se do Svitav podívali znovu... (h)RUŠ

Dramatáři o prázdninách: 65. Loutkářská Chrudim (30. 6. – 6. 7. 2016)

Convivium „Dlouhý, Široký a Bystrozraký“

V pátek ráno nás u zušky naložila Olinka Šormová a odjeli jsme do Chrudimi za Jarkou, Lenkou a Bětkou, které tam byly na semináři a odjely tam už den před námi. Hráli jsme v divadle MED, které od loňska, kdy jsme tam s Lenkou a Martinem hráli šmolíčka, dobře známe. Připravili jsme, rozhýbali se a rozmluvili a odehráli jsme první představení, na které přišlo hodně dětí. Poté jsme si šli projít Chrudim, dali jsme si zmrzlinu a stavili jsme se na obědě ve stanu. Odpoledne nás čekala ještě tři představení, většinou pro seminaristy a lektory ale i děti ze seminářů. Musím říct, že se mi hrálo dobře. Lidí bylo hodně a my si to moc užili. Celý den jsme zakončili večerí a pak už nás Olinka odvezla domů, protože jsme se rozjeli na prázdniny. K-Ája

JAKKdo „Kdes holubičko lítala?“

Takových týdnů jsem se těšila a pak to uletí jako moucha. Většina souboru byla v Chrudimi na semináři a zbytek za námi dojel a to z toho důvodu, že jsme měly tu čest na Loutkářské Chrudimi hrát naši letošní inscenaci s názvem „Kdes holubičko lítala?“. Dostaly jsme nominaci z Loutkářské přehlídky v Hradci Králové. A tak se to stalo. Na zahájení jsme ale ještě účinkovaly v projektu „Putování s J. A. Komenským“. Aby všichni zájemci a seminaristé viděli naši letošní zmíněnou inscenaci, musely jsme hrát v jeden den čtyřikrát. Bylo to po polovině festivalu a tak to bylo jemně náročné. Jarka na nás pečlivě dohlížela, abychom mezi výstupy odpočívaly. Moc dobře si pamatují, že byl krásný teplý letní den. Pro představení jsme si vybraly prostor v kryptě v Muzeu

barokních soch. Bylo tam chladno, což se nám velmi hodilo, a autenticky mi to pasovalo k našemu představení. Na veřejné diskuzi se pak vedly spory, zda nám prostor pomohl nebo uškodil. Možná bylo jediným nedostatkem prostoru krátká vzdálenost k divákům. Bylo to moc na kůži jak pro diváky tak pro mě. Ale možná je to taky dobře. Celá diskuze byla velice napjatá a energická. Jako by se lidé rozdělili na dvě skupiny, které mají naprosto opačné názory. Přišly mi okouzující různé pohledy, rozmanité myšlenkové pochody a výklady.

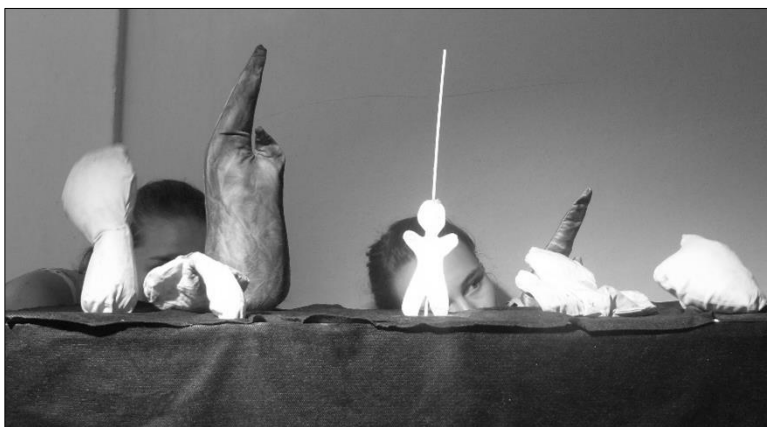
Z celého dne mi do teď přetrvává pěkný dojem, jak jsme do představení daly, co jsme mohly a samy si to moc užily. Mám ty svoje holky moc ráda. Jo, taky jsme z Loutkářské Chrudimi přivezly Cenu za inscenaci a byly nominované na Jiráskův Hronov. Ančíí

Seminář Jevištní řeči

V semináři Jevištní řeč nás lektorka a herečka Eva Spoustová doslova učila mluvit. Vysvětlovala nám jak správně držet tělo („Golema!“), jak správně dýchat („do bubliny!“) kde se má správně tvořit hlas („kzzz“), jak správně artikulovat a vůbec jak správně používat své tělo. Dělalí jsme různé cviky, jejichž účinek byl i přes zdánlivou nesmyslnost zřejmý. Eva nám povídala o energetických drahách v těle, o ženské a mužské polovině těla nebo o souvislostech různých částí těla (např. určitého místa na dlani a měkkého patra v ústech nebo části chodidla s páteří). Protahovali a uvolňovali jsme tělo a učili se správně stát sedět i ležet. Herec nemůže dobře mluvit, pokud nerozumí scénáři, proto jsme se zabývali i různými texty. Mimo jiné jsme v nich objevovali něco, co na nás působí, aniž bychom si toho byli vědomi, někdy o tom neví ani sám autor. Zkrátka, za celý týden jsme se naučili spoustu nového a užitečného, od uvolňování stresu a získávání energie, po recept na lék na nateklé uzliny. Bylo to super, skvělé a přínosné. Jo, prostě Eva. Bapu

Seminář Scénografie

Loutkářská Chrudim byla znovu tady! Již po 65. a my tam nemohly chybět! Tvrdé y píšu v přísudku, protože náš soubor se skládá jen z holek, tudíž tvrdé y nám náleží! Letošní rok jsme ani semináře nevynechaly! Jo a taky jsme tam hrály a postoupily na Jiráskův Hronov, ale o tom jiný článek. Takže ty semináře. Letos jsme se nedomluvily na jednom semináři, abychom nebyly stále spolu. Já s Aninou Vitvarovou jsme se rozhodly pro seminář C, který byl o scénografii. V čem vlastně scénografie spočívá? Jedná se o divadelní obor, který se zabývá výtvarnou složkou. První den semináře jsme si o tom hodně povídali a vybírali témata, které bychom eventuálně mohli navrhnout. Vše se vyrábělo ve zmenšeném měřítku. Měli jsme zadaný prostor, téma, barevnou škálu látek a potřebných materiálů a také nám bylo řečeno, že by bylo dobré vymyslet to tak, aby se vše rychle měnilo. Aby prostě vznikla taková putovačka, která by byla i jednoduchá na převoz. Pracovali jsme ve dvojicích, já pracovala se svou nejmilejší Aninou (pozvolna zas přejdeme k Y). Spolu jsme si vybraly pohádku o Zlatovlásce a více než samotné pohádky jsme se chytily nápadu o rychlých přesunech. Přes skákačí hrad jsme se dostaly až k tomu, že by se nám líbilo udělat nafukovací scénu, tak jsme to prostě udělaly. Nafukovací stromy, nafukovací skály. Celé sobotní dopoledne jsme sháněly průhledné hadičky, lepily igelity k sobě, abychom vyrobily alespoň pomyslné balónky v daném tvaru, no a ty jsme pak cpaly do ušitých stromů a skal. Když se nám povedl první nafukovací strom, myslely jsme, že už se smát nikdy nepřestaneme. Scénografii jsme si udělaly, i když jsme si trochu upravily zadání, a naši lektorce Ireně Marečkové se to moc líbilo a na závěrečné výstavě to stálo! čabMa

Závěrečná prezentace semináře S-scénografie: Anna Vitvarová a Barbora Maksymovová (scéna ke Zlatovlásce)

Jiráskův Hronov je mezidruhovou divadelní přehlídkou amatérského divadla,

kteřá prezentuje inscenace navržené porotami jednotlivých národních přehlídek. Nám se letos podařilo hrát v hlavním programu inscenace dvě. „Ušubraná“ souboru Děvčátko a slečny byla doporučena z národního festivalu divadla poesie Wolkrův Prostějov, kde získala Cenu poroty a měla i doporučení ze Šrámkova Písku a potom inscenace nominovaná z Loutkářské Chrudimi „Kdes holubičko lítala?“ souboru JAKKdo Naše účast byla náročná, vyčerpávající, poučná a krásná. „Ušubraná“ byla dokonce hodnocena jako jeden ze dvou vrcholů celé přehlídky. Naše účast byla také velmi „ženská“ a já děkuji všem herečkám a doufám, že Jiráskův Hronov uprostřed prázdnin pro ně byl inspirující jako pro mě.

Theatrum Kuks je festivalem barokního divadla, opery a hudby a dramatařáci se ho účastní pravidelně a moc rádi, to baroko je dobrý pro voko a máme tam zázemí a spoustu kamarádů a je to trochu konec prázdnin a hodně už začátek nového školního roku a v celku jedna radost. Tedy v programu jsme hrály – pořad v ženském seskupení – „Ušubranou“ na loučce u Rentzova muzea a potom ještě ve Stanovicích na oslavě

patnáctin festivalu a souboru Geisslers Hofcomoedianten a „Kdes holubičko litala?“ ve sklepení Rentzova muzea a bylo to silné a krásné a pro diváky pestré, i když v tom vedru pro všechny náročné. Léto nám se všemi festivaly uteklo (s „Ušubranou“ jsme byly ještě v Boskovicích a v Šumperku), než řeknete cokoli a my stojíme na začátku nového školního roku, po úspěšných projektech a inscenacích začínáme opět od nuly. Od vybirání předlohy, přes diskuze a šarvátky (Proč? O čem? Pro koho? Jak? S čím?) k dramaturgicko-režijní koncepci, návrhům scény, loutek, kostýmů, psaní scénáře, zkoušení, učení, mluvení, zpívání, hraní a zase přemýšlení, které bolí a zkoušení a hledání, které bolí dvojnásob...a pořád dokola a to nás na tom všem baví a naplňuje, protože to všechno je pro naše sdělení vám, pro dialog s divákem a to stojí za to! Jé

Představujeme... Výtvarné čarování v Kuksu

Září ... pomalu se vkrádá do stále ještě prázdninově laděných dnů a snů, které se možná ještě nestihly splnit nebo naplnit. Všechno se dá stihnout a ještě není všem dnům konec. O trochu kratší dny, už ne tak teplé, ale ještě stále hřejivé a jasné. Ranní mlhy, pošmourné výhledy do krajiny. Příroda kouzlí v jakémkoliv ročním období a výtvarníci pozorují, studují a tvoří - prostě čarují taky. Po letní přestávce se opět chystáme na Kuks. Jarní grafika v jeho kouzelném prostředí přinesla nejen sluneční paprsky, ale také zajímavé podněty a především pro mnohé výtvarníky zcela nové seznámení s technikou barevného linorytu. Otisky travin a přírodnin potom už jen doplňovaly přestávky při poněkud pracnější precizní technice pozvolného odkrývání rubové hmoty linolea a postupného nanášení barev a souborů matric. Sluneční hodiny umístěné na nádvoří hospitalu se proměňovaly u každého žáka osobitým způsobem a někdy se doslova „chvěly“ (především ve chvílích únavy, kdy tisk nedopadl ostře a jasně). Zkušenosti jsou k nezaplacení a každá další práce byla lepší a lepší.

Za několik dnů se znovu s výtvarníky ponoříme do atmosféry kukských zákoutí, krajiny a oblohy ... Přímou na místě si vyzkoušíme (stejně jako v září před rokem) kresbu a malbu pod širým nebem. Během klasických technik vznikají i různé pokusy s jejich kombinacemi, některé náhodně, jiné už jsou předem promyšleny. Fantazii se meze nekladou a je velice zajímavé sledovat mladé výtvarníky, kteří si dokáží poradit v terénu s různými překážkami a nástrahami (to když fouká příliš silný vítr a výkres před nimi kličkuje po louce a ne a ne se nechat chytit, anebo když zjistíte, že jste vybrali sice lepší stanoviště, než má kamarád, ale že s vámi ho sdílí také mravenci a jiná luční hmyzí havěť). A takové příhody v ateliéru nezažijete, nemyslíte? Takže vzhůru do plenéru a zkuste to taky, i když nejste našimi výtvarníky!!!

Radka Ulichová, učitelka výtvarného oboru

Přišli jsme...sdružení Flying Freedom Festival

Léto kultury pro děti ze zemí Visegrádské čtyřky

Do Kuksu letos opět zavítali komedianti a pedagogové z celé Evropy na závěrečnou část středoevropského turné. Od pondělí 22. 8. do středy 24. 8. proběhla v prostorách Hospitálu v Kuksu série tvořivých dílen pro děti s divadlem, hudbou a loutkami, které vedl mezinárodní tým umělců ze sdružení Flying Freedom Festival, z. s. (FFF) ve spolupráci se ZUŠ F. A. Šporka v Jaroměři. Tato spolupráce tvoří závěrečnou část projektu „Léto kultury pro děti ze zemí V4“, v jehož průběhu skupina umělců z České republiky, Francie, Jordánska, Maďarska, Palestiny, Polska, Portugalska, Rumunska a Slovenska vedla dílny a hrála představení pro děti v Rumunsku, Maďarsku, Slovensku a Polsku. Cílem projektu je umožnit dětem a mládeži kontakt se zahraničními umělci, stejně jako jim nabídnout zajímavý program na léto. Projekt probíhal od 20. 7. do 24. 8. 2016 a byl financován Visegrádským fondem a partnery projektu. Členové skupiny FFF nebyli v Kuksu poprvé, v uplynulých letech se opakovaně účastnili festivalu Theatrum Kuks s projektem Truffattori, v rámci kterého v lesíku pod Hospitálem otevřeli vesnici komediantů a v průběhu festivalu uspořádali průvod, kabaretní vystoupení, představení, jam session a aktivity pro děti. Stejným způsobem se účastní i letošního ročníku. Stejně tak se festivalu Theatrum Kuks již tradičně účastní také žáci a studenti literárně dramatického oboru ze ZUŠ F. A. Šporka v Jaroměři. V uplynulých letech se do programu festivalu zapojili průvodci a inscenacemi v nichž používali také loutky a masky. Spolupráce mezi ZUŠ F. A. Šporka a členy FFF již v minulosti několikrát proběhla a projekt „Léto kultury pro děti ze zemí V4“ je tak příležitostí k její prohloubení a rozvíjení.

Ján Polák

<http://www.flyingfreedomfestival.com/>

Den první

V pondělí 22. srpna jsme se poprvé vydali vlakem na cestu z Jaroměře na Kuks, kterou jsme opakovali ještě další dva dny, byli jsme tedy tři dny v Kuksu! Byli jsme na workshopu, který se sem dostal díky skupině Flying Freedom Festival. FFF jsou neskutečně milá, veselá a úžasná skupina devíti nadšených profesionálních herců, kteří cestují po Evropě a pořádají workshopy a představení. Sešli jsme se v devět hodin, vyklidili výtvarnu nad Maštali

a začali se seznamovat. Urputně jsme se snažili zapojit svou angličtinu, ale Janko, původem Slovák, komunikaci jistil stručným překladem. A my si první den užívali, hráli hry, cvičili si důvěru v sebe, v partnera, ve skupinu. Naplněně dopoledne ukončil oběd, co si kdo přivezl a ohřál a zmrzlina na druhém břehu. Odpoledne jsme se víc věnovali hudbě s Michalem. Tahle hra mě velice zaujala. Všichni jsme si lehli na záda a zavřeli oči, v hlavě jsme si vytvořili melodii a čekali, než na nás sáhne Michal, který nás dejme tomu dirigoval, („DJ-oval“), po jeho dotyku jsme se rozezněli svým zvukem, který jsme si vymysleli a opakovali dokolečka, vznikala z toho krásná melodie, v které jsme se krásně uvolnili, a bylo to prostě moc prima. Skončili jsme v 17 hodin a vydali se zas na vlak do Jaroměře, unavení a natěšení na zítra.

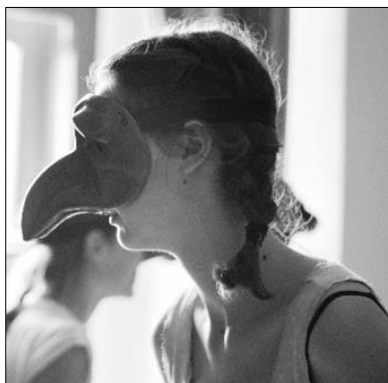
čabMa

Den druhý

Ráno jsme jako každý den probírali, co bychom chtěli dělat, a dohodli jsme se, že budeme dopoledne pracovat s maskami, potom se chvíli budeme věnovat hudbě a k večeru s námi Husam a Réka udělají něco z papíru. Když Maia vytáhla kožené masky z kufříku, řekla nám několik pravidel, která máme ohledně nich dodržovat, třeba když si budete chtít nasadit masku, udělejte to tak, aby vám při nasazování masky nebylo vidět do obličeje. Herec má s maskou osobní vztah, jakmile máme masku, jsme v roli. Když masku držíme v ruce, nestrkáme jí prsty „do očí“. Když jsme si vyslechli pravidla a systém členění masek do skupin v komedii dell'arte, každý si jednu vybral, nasadil a začali jsme v roli objevovat prostor. Vytvářeli jsme si charakteristický styl chůze, aby pohyby postav mohly vyniknout, a hned jsme se pustili do hereckého cvičení, a to, zkusit v masce roli a vzít předmět od jiné postavy. Všichni jsme se prostřídali a pokusili jsme se uplatnit všechny rady od lektorů. Po pauze přišel Michal, abychom si vyzkoušeli hudbu a divadlo dohromady. Dnes jsme si měli přivést hudební nástroje, na které umíme hrát. Skupinka bez nástrojů byli herci. Vždy se vybrali dva a ti měli nějakým způsobem ztvárnit zadanou situaci, přičemž každému byl přidělen nástroj, na jehož zvuk se mohl hýbat.

Když jsme to částečně zvládali, přešli jsme na vyšší úroveň. Nástroje byly tři, první hrál hlavní jednoduchou melodii v průběhu celé scénky, dalším dva opět zvučily postavy, které se tentokrát hýbaly i bez svých nástrojů, protože ty hrály pouze v důležitých okamžicích. Dalším úkolem bylo zvučit pomocí rachtátek pohyb jednoho člověka, potom dvou a následně jsme měli vytvořit nějakou scénku, kterou předvedeme. Nakonec jsme s Husanem a Rékou pracovali s papírem a objekty. Nejdřív se z lidí staly věci, potom z věcí, konkrétně z papíru živé objekty hrad, motýl, pták. V zadaném cvičení jsme se měli zaměřit buď na papír a jeho zvuk, nebo na papír a jeho flexibilitu. Z hada se najednou může stát motýl. Poslední aktivita proběhla při sezení v kruhu, dali jsme si „Drum Circle“ s papírem - bubnový kruh. A od Janka jsme dostali domácí úkol, vymyslet si, co bychom rádi ve středu při veřejné prezentaci práce ukázali. (h)RUŠ

Den třetí

Dnes měla protažení a probuzení na starost Réka z Rumunska, potom následovaly různé hry.

Po krátké pauze přišlo velké děkování. Lektori stáli v řadě a my v zástupu, jeden po druhém jsme každému z nich poděkovali a potřásli rukou nebo se s ním objali. Nakonec jsme jim předali čokolády a Jarčin domácí dárek a pak se pustili zase do práce.

Včera nás lektori zaskočili domácím úkolem a my jsme je dnes překvapili zpracováním úkolu. Polovina chtěla pracovat s maskami a ti ostatní s papírem. Také jsme se domluvili, že na začátek a závěr prezentace ukážeme hudební dílnu s Michalem a hned jsme si to vyzkoušeli. Potom

j jsme se rozdělili do tří skupin a začali pracovat na výstupech podle výběru. Každá skupina měla své režiséry, kteří jim s tvořením pomáhali. Pracovali jsme celkem intenzivně až do obědové pauzy, při které jsme také připravili židle a světla v divadle Maštal. Na odpolední práci jednotlivých skupin se chodili dívat i jiní lektori, každý trochu pomohl nebo poradil. Při závěrečných zkouškách se pracující s papírem dostali do potíží. Došel papír. Při jejich velké spotřebě jim došla role, kterou jim lektori poskytli. Zachránila nás Jarka. S jedním z lektorů, který ke všemu vůbec neuměl česky, jeli do Jaroměře a přivezli ze ZUŠky další roli papíru. Pak byl čas už jen na poslední generální zkoušku, při které jsme poprvé viděli práci ostatních skupin. A už jsme jen čekali na diváky, především rodiče. Závěrečnou prezentaci jsme začali vleže, Michal se nás dotýkal a my zvučeli, zněli a do dalšího dotyku opakovali. Vznikla tak velká změť zvuků a melodií, které se navzájem doplňovaly. Ohromně nás to bavilo. Skupina, která pracovala s maskami, zahrála trochu upravenou Červenou karkulku a na řadu přišel papír. Jednou se hrálo o koulování a přeměnách a podruhé s klarinetem a trubkou o fantazii a přeměnách a zvířatech. Nakonec jsme udělali tzv. Drum Circle neboli bubnický kroužek. Každý z nás měl nějaký menší bicí nástroj, na který hrál podle Michalova dirigování. Tak jsme divákům předvedli, co jsme celé ty tři dny dělali. Trochu hudby, trochu divadla a trochu loutek. Doufám, že si to užili stejně jako my. A taky doufám, že se s lektory brzy uvidíme na nějaké podobné akci, protože to bylo opravdu úžasné. Tak ještě jednou díky. Bapu

...viděli jsme...

červnový Koncert na zahradě

...zvítězili jsme!

Cena Wolkrova Prostějova s doporučením na Jiráskův Hronov souboru Děvčátka a slečny za inscenaci „Ušubraná“

Cena poroty WP Kateřině Prašilové za originální tvůrčí přístup k interpretaci kryptadií. K. J. Obrátil: Inzerát zn. „Toužím“

Porota 65. Loutkářské Chrudimi udělila Cenu souboru JAKKdo za inscenaci „Kdes holubičko lítala?“ a inscenaci nominovala na mezidruhovou přehlídku amatérského divadla Jiráskův Hronov 2016

Do šatny

Myslí si číslo...
vynásob ho třemi

...
přičti pět

...
odečti své původní číslo

...
přičti sedm

...
vynásob dvěma

...
přičti své číslo

...
nyní zavři oči

...
...
Tma, co?

„Tati, já už nechci do bazénu!“
„Pročpak?“

„Já už nemám žízeň!“

„Kdes byl tak dlouho? A hlavně mi netvrď, že ve škole!“

„Mami, byl jsem ve škole! Ale všichni odešli a zapoměli mě vzbudit!“

„Jendo, proč jsi přišel do školy pozdě?“

„Bodla mě včela!“

„Ukaž!“

„Nemůžu!“

„Tak se posad!“

„Taky nemůžu!“

Víš, co znamená,
když najdeš čtyři podkovy?
Že někde běhá bosý kůň!

„Náš pes honí všechny lidi na kole, co mám dělat?“
„Seberte mu kolo.“

Pepíček nemá rád rajskou polévku.

Maminka ho přemlouvá:

„Budeme si hrát na tramvaj, ty budeš
tramvaj a na lžičce jsou nastupující lidé!“

Pepíček polyká lžičku za lžičkou, a když
je talíř prázdný, volá:

„Tak konečná, všichni vystupovat!“

Kam jdeš?

Ale, nikam!

Tak běž tudy, je to blíž!

Malý mol se vrátí z prvního letu a říká mamince:

„To byl ale krásný de, všichni mi tleskali!“

Dopis z tábora: Včera jsme boxovali. Ty rovnátka
už nebudu potřebovat.

„Pepíčku, kolik je 2:2?“

„To je, prosím, remíza!“

„Tati, kup mi harmoniku!“

„V žádném případě, nebudu poslouchat to tvoje vrzání!“

„Neboj, já budu hrát, jen když budeš spát!“

Co může být horšího než diktát?

Dva diktáty!

Dítě se začíná smát ve věku čtyř týdnů. Do té doby vás vidí moc rozmazaně.

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : info@zus-jaromer.cz , www.zus-jaromer.cz

1. číslo vychází 1. září 2016 s výkřikem: Už je to zase tady!

redakční rada: BobuLe (Lenka Jechová), k-Ája (Karolína Novotná), Pěš (Petra Březinová), čaBma (Barbora Maksymovová), Ančííí (Anna Vitvarová), Bapu (Alžběta Skořepová), (h)RUŠ (Hana Hrušková), Adéla Moravcová, Pavlína Tichá
korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)